

Pren
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 4 de Juliol de 1915

Núm. 13

DE LA TERRA

VICIS COL'LECTIUS

X

PERSONALISME

El Personalisme es fill directe de la manca d'individualitat pròpia, de la carencia d'ideal.

El Personalisme es manca d'individualitat: perquè suposa l'adhesió a un temperament més fort, d'una mentalitat més ample, d'una ànima més desenvolupada. El que està dominat pel Personalisme ve a ser com una mena de paràsit, que necessita de un apoi, d'una base per la seva existència. Es una espècie de captaire de la super-personalitat de l'altre. I un home així està destinat a ser l'ineficàcia mateixa.

El Personalisme es carencia d'ideal: perquè l'home que posseeix una forta vida anímica, se sobra prou a si mateix; té la suficient independència de producció per a no viure una individualitat enmanllevada; i aquell propi ideal dona una tal força, que ve a deslliurar el nostre esperit d'aquell cúmul de petites misèries de la vida. Veus aquí una nova utilitat de posseir una base de cultura o d'ideal: el fet de poder prescindir més dels altres, de viure amb més independència, de poder fer cas omís dels veïns que critiquen, que judiquen, que malparlen.

El Personalisme suposa sempre una base d'inseguretat, perquè donada la lleugeresa dels homes, el contacte constant, origen de topaments i de renyines, porta indefectiblement un canvi de apreciació i en conseqüència apartar-se d'aquell per el qual abans haguérem fet qualsevol sacrifici.

El Personalisme es causa d'apassionaments i de disturbis, perquè mancant el mòbil d'un ideal, guia als esperits l'exaltament i la passió, d'on se desprenen perturbacions en tots els ordres, sobretot en el

públic, que són les més sensibles i les de més difícil remei.

Quina idea més pobre dona de si el poble que dominat per el Personalisme viu en mig de la inseguretat i de continuu flagellat per xorques lluites internes! Quantes esperances que ofega, activitats que mata, vides que sepulta i arrocega cap a la negació!

El Personalisme es un gran mal de les poblacions d'escassa intensitat de població, on tothom se coneix, on tothom s'ocupa massa dels altres, on la vida ja reduïda de si, sense cap gran corrent de idealisme, sense cap gran motiu generador d'un estat determinat, que sotmogui la consciència pública.

El Personalisme ha fet bona presa de la nostra Torroella, fins a constituir-se en un dels vicis més arrelats. A la seva propagació ha contribuït molt la manca gairebé absoluta d'ideal, la seguida lluita política buida de tot sentit de realitat i fins moralitzadora de la més elemental ortodòxia política.

El dia que deixem de obrar mirant si som blancs o negres, de si hi ha aquell o aquell altre; començarà el dia de la nostra veritable renaixença. Quan pensem sols amb l'ideal i deixem de banda la persona, aquell dia assolirem el nivell de cultura, benestar que el cor desitja; aquell dia serem el gran poble del pervindre.

Si tots contribuïm a la lluita contra el Personalisme, aquesta realitat serà aviat un fet.

PONS.

■ ■ ■ ■ ■

FILOSOFIES

**DIVAGACIONS: EL NOUCENTISME,
EL VUICENTISME I LA MANDRA**

I

Jo, com tot bon espanyol, som variable com un panell de campanar. Ho som una mica per convicció. Perquè en la vida de l'home, com en

la natura dels elements, bufen vents en diferents direccions, i crec posat en raó que la nau — la vida — s'acomodi an el vent, si es que'l vent moltes vegades no s'acomoda a la nau. La dona e mobile s'ha dit com a menyspreu de la dona. Ben mirat, aixó es per a ella com una mena d'elogi. Perque si l'home, vent que mou el cor de la dona, no es pas un tipus d'immobilitat, no es il·lògic que la dona sigui varia i mudable. La veritat es immutable: aixó es cert; i també es immutable l'hermosura. Però varies i mudables son les expressions de la veritat i de la bellesa. La veritat relligiosa fou en l'antic testament la Relligió judaica, i ho es en el Nou Testament la Relligió Catòlica. Hermosa fou la concepció del Partenón grec i hermosa es la concepció del temple de la Sagrada Familia del geni den Gaudí. Recordo que en certa ocasió se'm digué amb expressió massa vulgar que jo no tenia cul per seure; i jo vaig replicar que lo que no tenia jo era cadira a propòsit.

¡Oh, beneïda immutabilitat, mandròsa rutina! Quina sabiduria (?) no contenen aquestes expressions, que condensen la nostra mandra prehistòrica: «Sempre s'es fet aixís; no volgueu introduir costums noves; no t escarracis, que aixís hem nascut i aixís morirem; visca la gallina visca amb sa papida; s'it poses a redemptor moriràs crucificat; val més una cupletista que cent apóstols de la cultura».

II

Aquí com en tants pobles i poblets, ens fem poc càrrec de que els temps passen. I som immutables com les piràmides d'Egipte. Els n. tres prohoms son força piràmides. I lo que es més de doldre, que la nostra immobilitat es del passat segle. Lo que vol dir que anem força endarrera. El vuitcents, per més que sembli paradoxal, es molt més atraçat que'l trescents. En Ramón Llull es molt més pròxim a nosaltres que l'Espronceda; no sempre l'atraç dependeix dels anys transcorreguts. Estem a vuitcents en teatre, en lletres, en política, en — ho diré? — administració municipal, i en vies de comunicació. Les baixes que hem tingut del periòdic, llevat d' alguna deguda a la ronya vilatana, han sigut casi exclusivament de vuicentistes: un periòdic rabiós, esclussivista i de política menuda, a tall de vuitcents, hauria fet la

delicia d'aquestos ex-suscriptors. Nostre periòdic que cada dia va acostant-se més al noucentisme, els ha estat una descepció. Perque en nostra vila, hi ha qui forceja per desvetllar nostra sòn arcaica, estúpida, ineficag del vuitcentisme?

Uns barbres truquen a les portes de l'Imperi. Som nosaltres, els barbres de la cultura, qui volem entrar al cor de Torroella. Torroella, vila vella...

III

Lector amic: casi, casi esqueixaria les consideracions que acabo d' escriure contra la mandra vilatana. Ail un benestar deliciós s'apodera de mos membres; una sòn dolga m'invadeix;

*“tots els membres caiguts, tot jo per terra, buidat de tota força i tot desig, la pensa poc a poc se'm desaferra...
I'm vaig trobant tant bé an allà entre mig, i'm va invadint com una immensa pau”.*

Còrrer darrera la gloria, darrera la fama, treballar? Oh, com me fan mig-riure aquelles estrofes Zorrillesques, massa mogudes, atentatories a la comoditat, gens favorables a la mandra:

*«Fama, esperanza, sin cesar conmigo;
templo en mi corazón alzaros quiero:
que no importa vivir como un mendigo
por morir como Pindaro y Homero»*

Temps passat l'Ateneu tingué la mala pensada de designar me per a donar una conferencia. Com que la meva conferencia devia ser al menys la tercera de la serie que s'intentava donar, i la segona ni ha vingut ni per ara té probalitats de venir, respiro amb confiança. El treball que suposa la conferencia! Enraonar mitja hora; però abans preparar-se per a enraonar mitja hora. No enraonant aquesta mitja hora ens estalviem feina jo i el públic: voleu més ventatges?

I aixó d'escriure? Si no fora per satisfer un dever d'amistat envers mos companys de redacció, ja hauria desat la ploma. Cada dia van creixent mes aficions en llegir en detriment de

l'escriure. Suposant que's te de passar el rato, quan no's te són, qualsevol escrigui i jo llegiré, encara que la gloria, fama i honor literari m'en valguin menos.

Però sobre tot, l'ideal, es el dormir. Contat i rebut, val més dormir en un bregol vuitcentista que arrocegar el carro del noucents. Res d'escarraçar-se, progeciar, desvetllar-se, rumiar, caminar i—diguem la paraula fatídica—treballar. TREBALLAR? No, mai:

Non-non, non-non, la non-non.

LUCIANUS

SECCIÓ AGRÍCOLA

LA CUCA DE L' AUSERDA

No foren infundats els nostres temors sobre la reaparició de la cuca; la plaga es desenrotllà molt prompte, d'una manera tan intensa, que es cregué del cas denunciar-la immediatament al Consell provincial de Foment, demanant que dels cabals procedents de l'import de defensa contra les plagues del camp es procedís a la seva extinció.

La primera comunicació s'envià a darrers de maig, en 15 de juny es repetí dient que la plaga, amb caràcter alarmant, abarcava ja 50 hectàries d'auserdars, amenaçant greument destruir dita forratjera, i en 25 del mateix mes s'insistí novament manifestant haver pres tant greu increment que tenia seriamment alarmats els agricultors, els quals veien destruït per moments el según dall.

Es recordava a més que el curt període de permanència del coleopter en estat de larva fa precis el tractament amb gran promptitut i oportunitat.

Malgrat tot això, es determinà a venir a començar la campanya d'extinció d'una plaga que dura escassament un mes després d'haver-la denunciada o sigui quan era ja inútil tota temptativa i irremediables els perjudicis; de manera que calgué refusar per extemporani l'ofertament.

En vista d'aitals dificultats ens decidirem oportunament a combatre la plaga pel nostre compte, empleant la coneguda fórmula a base d'arseniat de sosa que vé indicada en els cartells de terapèutica

del Museu de patologia vegetal de Barcelona, tan dignament organitzat i dirigit pels il·lustrats enginyers senyors Clarià i Nonell. Els resultats foren completament satisfactoris.

Les cuques eren a mil·lions, realitzant una tasca destructiva intensa; en ruixar la userda cauen en terra tornant a pujar aviat impel·lides per la seva gana insaciable, a les vintiquatre hores se'n veuen ja de mortes una bona part i a les quaranta vuit no en queda una amb vida.

En quant al perill de la toxicitat del preparat, res podem dir-ne, perquè, com que la extensió tractada, encara que important, era petita en relació a la total que conreem i les plantes es trobaven encara tendres, de manera que es trigà molts dies a tallar-les, ni ens prenguerem la molestia de posar-la per separat, degut a la confiança que ens mereixen les afirmacions dels dits enginyers, que asseguren que passat un mes del tractament no cal pensar en cap mena de perill.

Rendint culte a la veritat hem exposat més amunt amb pena lo que ens succeí l'any passat amb el Consell provincial de Foment; dever nostre es ara explicar, i ho fem amb molt gust, el que ha passat aquest any.

A les primeres aparicions de la cuca es denuncià al senyor comissari regí, qual senyor rebé la comunicació el 27 de maig; el 28 es rebia ja contesta anunciant la sortida dels enginyers agrònoms, el 29 rebíem la visita dels senyors Clarià i Nonell, el primer de juny disposavem ja d'insecticida per a cinc-centes vessanes o sigui per a l'extensió demanada de moment, i el 4 arribava un ajudant del servei agronòmic per a donar a tothom instruccions d'aplicació i intervenir en la organització de la campanya, la qual serà, sens dubte, una de les més completes i entusiastes.

Basta solament dir que el primers dia de repartiment d'insecticida concentrat se'n despatxà per a la preparació de 200 hectòlitres, continuant encara la demanadissa, i ens complavem molt en afirmar que les aplicacions fetes fins ara han respost per complet a lo que d'elles s'esperava.

Es menester no escatimar el líquid, la quantitat del qual depén, naturalment, de l'espessor i alçada de l'auserda.

Ara mateix acabem de veure una part d'un auserdar en la qual s'ha fet l'aplicació a raó de 100 litres per vessana (2.287 metres quadrats), essent el resultat molt incomplet, puix queda molta cuca vi-

va; en canvi l'altra part ha estat tractada a raó de 180 litres, i malgrat ésser molt invadit i no haver encara transcorregut les 48 hores, amb treballs s'arriba a veure una larva en vida.

Els escèptics, els indiferents, els apàtics, han estat aquí excepcions molt rares; l'entusiasme amb que tothom ha respost, deixant les mil ocupacions precises, propies d'aquesta època, per a donar preferència a la campanya contra la plaga, constitueix un espectacle encoratjador, senyala ben clar el canvi idiocincràssic que afortunadament ve notant-se en la classe agricultora, marca un avenç precursor de prosperitat i compensa degudament els afanys dels iniciadors de la campanya.

I no podem pas fer punt sense encomiar en l'alt grau que es mereix en l'activitat i bon zel del senyor comisari regi, dels enginyers senyors Clarià i Noll i de l'ajudant senyor Vilas, a tots els quals deu aquesta població viu agraïment.

NARCIS CAMPS.

Belcaire.

■ ■ ■ ■ ■

• ECOS •

LA tempestat llunyana es va apropant ràpidament. Prompte'l cel queda cobert d'espessos núvols d'una foscor esgarrifosa, que ennegreix sinistrament la vila.

A dalt del cloquer branden frenètiques les campanes «tocant a temps» mogudes per unes dones vigoroses.

S'escampa l'alarma per la vila, i xics i grans desde'ls terrats, desde'ls carrers, contemplen amb el cor nuat el pas del grop imponent de trágica bellesa. Sónen trons apaigabats. La foscor es intensíssima.

Trencant el silenci enguniós dels que guaiten, se senten veus:

—Te la mateixa cara de la pedregada d'ara quatre anys...

—iDeu ens guard!

Darrera una porta, resa fervorosament una vella; Sant Marc, Santa Creu..

Esclata un llampec i tot seguit un tró horros.

Passa pel mig del carrer, l'Agneta, la popu-

lar Agneta, portant en una mà, una venerable imatge de Sant Josep, i amb l'altra toca una campana. Amb gravetat, realçada per la tristesa del moment, «beneheix», aixecant enlaire l'imatge del gloriós Sant, presentant-la als núvols negríssims.

Es descapdellen els llampecs i'ls trons se succeixen horribles, en mig d'una pluja diluvial.

Després..... tot passa. Gracies a Deu no ha sigut més que aigua.

Els bons terrassans recobren la tranquil·litat perduda. S'esqueixen els núvols; els vailets xipollegen alegrement pels clots i rierols, i l'ecoïsta s'enmiralla en la blavor estimada del cel pur.

OMBREGEN el Mas, dos groços lladoners i algunes escacies. Un gos esllanguit dorm tranquil·lament sota l'ombra protectora. Les gallines picotegen incansables per la terra, cercant per entre'ls brins de palla els grans escampats del blat brú. L'atmosfera es xafo-gosa.

Tres vailets espitregats, fent de ses mans i espatlles enginyosa escaleta, s'enfilen pel tronc d'un arbre. Ells ja de dies saben que allí, al cim, amagat entre les branques entrellassades, hi ha un niu de cardines, i encara que menuts, experts caçadors, han esperat fredament, sense impaciències, que'ls tendres aucells fossin avivats.

L'arbre és alt i costa d'arribar-hi. Tant se val. Ells, conscients de la seva gesta, no perdonen esforços. L'ardidesa del seu poc seny els porta a la victòria, i arrencant al cobejat niu de les branques amoroses que l'aguantaven, s'esmunyen tronc avall.

Cofois de sa gran proesa, contemplen llarga estona les petites cardines que baden ingenuament la boca. Se sent de prompte el vol d'un aucell que piula desesperadament. És la mare que retornava a la llar amorosa, ara perduda. Cerca els seus fills de branca en branca amb folia desesperació, piulant tristament, immensament... Els vailets criden: ¡la vella! ¡la vella! i amb llargues canyes la colpegen en mig de gran gatzara.

*De la porta del Mas, surt una dona superba
allètant a un infant. La dona superba, devin-
guda mare, contempla aquella escena cruel, i
riu llargament...*

L'atmosfera es xafogosa.

LLIBRES

Toia violada del Marqués de Camps, Biblioteca Popular de «L'Avenç» nombres 141-2.

A enriquir la tant celebrada Biblioteca Popular de «L'Avenç», vé aquest nou llibre del Marqués de Camps. La *Toia violada* ofereix colors esplendents i un baume exquisit.

Ja des de un principi la lectura se fá amb un amor que vá creixent a mida que un s'endinza en aquella serie de dolces emocions viscudes per un temperament fortíssim i que alhora mostra la seva ànima oberta a la sensibilitat de la vida.

Afegiu an açó una narració desinvolta, lleugera, perfectament portada, amb aquell cúmul de detalls que vos delecten, amb senzillesa, amb una sobrietat armonitzada amb la brillantor d'estil i la força poética, i compendreu débilment els encants que ofereix la lectura de la nova obreta, l'interés que desperta i el valor innegable de totes les seves pàgines.

Elles son l'elogi més eloqüent per son il·lustre autor, que ha sapigut conreuar en el seu esperit tots els sants refinaments dels poetes; que ha fet que la seva intel·ligència servís alhora per a l'estudi científic profund i seriós i per a produir aquesta serie de flors bellíssimes que tenen la gran virtut de mantenir al cor en una eterca primavera; que tenen el secret de fer conèixer els encisos més delicats i amables de la vida.

Emporió com a mostra de sinceritat i de respecte se complaurá i s'honorará en presentar alguna flor d'aquesta *Toia*.

* *

Mireia en la lírica catalana per en J. Massó-Ventós. Tipografia «L'Avenç».

El company entranyable en Massó-Ventós, ha publicat la notable conferència que doná a Sabadell, sobre l'estela de *Mireia*—el gran poema den Miquel—en la lírica catalana.

Se fixa principalment en dues obres líriques ca-

talanes: *La Masia dels Amors* den Pelai Briz i la *Margaridó* den Apeles Mestres, establint la filiació i el paralelisme amb el gran poema provençal.

Sobradament coneguts en son els dots del nostre amic, aixís com els seus coneixements literaris, avui ja proclamats i reconeguts per tothom, per a fer-ne un elogi.

Sols volem fer constar la nostra satisfacció davant de la nova producció, a la que seguirán altres mostres, que per lo que sabem vindrán, a constituir un veritable aconteixement literari.

* * *

De la sempre interessant «Lectura Popular» hem rebut els quaderns 113 Pere Aldavert *Dels anys de la Faccia* i 114 Antoni Camps i Fabrés *Poesies*.

També hem rebut un conciençut estudi titolat *Historial de la Sociedad Barcelonesa de Amigos de la Instrucció* escrit per el nostre distingit amic, fill de La Bisbal el competent professor D. Salvi Feliu i Darnaculleta.

* * *

Hem rebut també del conegut escriptor M. Fius i Palá, un exemplar del seu drama «*Vida Nova*».

Les Nogues

(Passatemps.)

Era 'l dia de Sant Antoni.

‘Via estat de bateig en un lloc prop d'ací.

En tornant de la cerimoni,

*— Companys, cal menjar un bocí—
nos diu la padrina, la Paula.*

— Vaja!— respon totom. I nos posem a taula.

Jo me deií:—Menjotaras

poca cosa (una costelleta),

beuras un cop, i te n'iras

cap a caseta.—

Mé poc que així se va passà!

Va sere tota altra, la cosa!

*Dins d'aqueixos endrets, qui a taula se posà
pot pas sapiguer mai quan ni com se'n traurá.*

Nos varen servir plats i plats en desmasia,

i d'una hora a la fi del dia

les barres sempre van marxá.

Tot vis-a-vis de jo tenii un mainatge
 que podia tenir sis anys. En aqueix atge
 om trapa un repei enfadós
 quan dura més d'un quart o dos:
 om sall de taula, om se remena,
 om va, om ven, un poc per tot.
 Aquei pallago no! Era pas de la mena
 que'n fan los llepa-fills; ell menjava de tot,
 un quelcom que se pot pas dire!
 Ferm sus de la seua cadira,
 com si hi aguès éstat agafat ambe vesc,
 roig, ambe galtes de pa fresc,
 i mostós fins a les orelles,
 poc que s'agués, com jo, contentat de costelles!
 A cada plat que veia, allargava la mà
 i deia:—Jo ne vull, mamà!—
 I la seua mamà un bon troç li'n donava,
 com si ja era pas prou fart!
 Jo, en m'ho vegent, me semblava
 de veure embocar un canard.
 i me dèii:—Si xó aviat no s'acaba
 esclatará com un petard!—

Quan se va trapar acabada
 aqueixa grossa repeixada;
 que tots, de més en més tipats,
 a la fi del dessert varen sere arribats,
 lo pallago fa mala cara,
 i, emprés, cop de panxegar,
 de plorar i de somicar.
 —I be—li dic:—que te pren, ara?
 Què demanes? un bol de tè?
 Ja'n tindries prou menestê!
 De què te planyes? Què remugues?
 —Son pas menjat de tot!

—I que et pas menjat?

—Nògués!—

I, pe l'acabar d'enfitar,
 li'n varen tinguer de donar!

L'ome golós de tot s'ennaiga:
 mai se trapa content ni fart;
 i, si li donaven la mar,
 diria que i ha pas prou aiga!

ALBERT SAISET.

NOTICIES

Naixements.—Els nostres apreciables amics En Lluís Ardura i En Eduard Dávila, s'han vist pares, respectivament, d'una nena i d'un nen que venen a augmentar la joia de les seves llars.

An ells i a les seves distingides esposes felicitem coralment, desitjant vegin creixer més i més la felicitat de llurs famílies.

Inundació.—El dia 23 va apareixer una negra gropa que, convertint-se pels volts de Les Olivetes en una veritable mànega d'aigua, produí una terrible inundació. Baixava l'aigua pels còrrcs i pendents en direcció al riu, amb una força imponent i emportant-se'n tot lo que trobava a son pas, principalment garberes. Al moment que l'allau d'aigua arribava a la carretera, passava la tartana que fa el servei del correu; fou un moment de greu perill que fou vengut mercès la serenitat del tartaner Ricard Gich. L'aigua arribava a la caixa del veícol.

Les destroces que feu en els camps d'entre Verges i Jafre son realment d'importància; dels masos i camps veïns se'n emportá totes o quasi totes les garberes. El Ter, que era molt gros, ocasioná desperfectes en la resclosa de Colomés, tant important per aquella encontrada. Es de creure empró que les obres s'activarán, car sino els perjudicis serien encare més considerables.

El Daró causá també greus danys a l'agricultura.

SE VEN UNA CASA en esta, millorabe i en condicions ventatjoses. Passeig del Marqués de Robert. Donarán raó an aquesta Administració.

Secretari.—Ha sigut reposat en el càrrec de Secretari de Verges el nostre bon amic En Narcís Durán; vagi per tal motiu la nostra enhorabona.

Benvinguts.—Hem tingui el gust de saludar a nostra distingida sotscriptora donya Pepita Majó, de retorn del seu viatge de l'América del Sur. També hem saludat al nostre benvolgut amic en Joan Eugeni Sola.

Defunció.—Nostre consoci en Josep Garriga ha tingut la desgracia de perdre la seva filla de 8 mesos d'edat.

Acompanyem a nostre amic i a sa família en son just dolor.

Bluita contra les mosques.—Hem rebut una invitació del «Laboratori Provincial d'Higiene» de Barcelona, per assistir a la inauguració de la Exposició dels cartells rebuts amb motiu del Concurs obert per l'entitat esmentada. Dit acte 's celebrará en els salons de la Diputació Provincial.

Hem rebut també un fascicle sobre aquesta tant lloable campanya, del que 'ns plau publicar els següents dats respecte a la multiplicació de les mosques: 1.000 mosques en 11 de Juny donen origen a 20.000 en 30 de Juny; 250.000 en 18 de Juliol; 8.000.000 en 5 d'Agost; 160.000.000 en 25 d'Agost; 1.750.000.000 en 16 de Setembre. De manera que matar una mosca pel Juny es evitar-ne 1.750.000 en Setembre.

Es doncs del tot necessari que tant per higiene, per estètica, per comoditat i dignitat, lluitem per tots els medis possibles contra tant asquerós i fustissim insecte.

El temps.—Les pluges han continuat amb persistència durant la quinzena, perjudicant als agricultors que 's queixen amb raó aquesta vegada. Molts blats s'han grillat després de la sega i les auserdes no han pogut dallar-se amb oportunitat.

Felicitació.—La donem ben coral a nostre consoci Pere Pou Martra qui ha sigut nomenat segon tinent d'enginyers en la promoció de 1915.

Cal observar que ha obtingut un dels primers nombres de la promoció.

Augurem al jove tinent una brillantíssima carrera.

Varietés.—El dia de Sant Joan i el diumenge següent actuá en el cine la coupletista «Bella Mo-

ra» i el ventrílocuo «Anglada». Aquest agradá molt al públic en sos nombres de ventríloquia moderna. La «Bella Mora» bastant bé sobretot en vestuari i decorat. Els «Montgrins» també, en dos ballables nous que 'ns feren sentir.

Casa-Torre, planta baixa i un pis, terrat i pati; quadra, confort. Situada en un dels millors carrers. **SE LLOGA.**

Nou establiment.—Al carrer de Nostra Senyora del Roser, (Fora Portal) establirà próximament una important llauarària l'industrial barceloní D. Just Ochoa.

Beca.—Després de oposicions fetes a Girona, ha consegut l'única beca de la Normal de Mestres, nostre consoci en Pere Climent.

Notable distinció es aquesta que honra al agracià i a la vila. Felicitem al jove Pere Climent, als seus pares i als mestres de la vila doncs el jove Climent se prepará fins al ingrés en la Normal en les escoles nacionals de Torroella.

Reunió.—Dies passats se reuniren els carreters i ferrers per a tractar d'interessants assumptes referents a son ofici.

La resclosa de Canet.—A conseqüència d'un desbecte ocasionat per les aigües en la resclosa de Canet s'ens diu que no podrán regar nostres hortans durant l'estiu.

Supliquem al senyor Marqués de Sentmenat que ordeni la prompte reparació de la resclosa, doncs existeix gran alarma; ja que la collita d'estiu es de una capital importancia per a la encontrada i sense el rego la miseria amenaçarà a infinitat de famílies que viuen de la terra.

llums elèctrics.—Hem notat amb alguns carrers d'aquesta vila que 's troben a les fosques, per lo tant supliquem al senyor Alcalde que 's digni fer-n'hi posar de nous.

Una visita.—Dos enginyers del servei agronòmic, visitaren dies passats la vila per a estudiar les plagues que açoten nostres vinyes aminorant la producció del raïm.

Reformes.—Nostre volgut amic en Francisco Vila Vilá, ha efectuat importants obres en la Fàbri-

: OBRES D' EN : J. MASSO VENTÓS

PORTIC, primer llibre de versos 2 ptes.
 ARCA D' IVORI, llibre de versos. 2. „
 CONTES D'ANDERSEN, traducció. . 0'50 „
 LA DONA D'AIGUA, Andersen. 0'50 „
 LES SET PRINCESES, de Maeterlink . 0'50 „
 L'HORA TRANQUILA, llibre de versos. 3 „

De venta a L'AVENÇ, Barcelona; a la llibreria Delmau Carles, de Girona, i a l'Administració d' EMPORION

ca de curtits que posseeix en nostra vila, millorant i engrandint els locals interiors i embellint la façana exterior.

Aniversari.—El dimecres passat se celebrà en nostra població, l'aniversari del que fou nostre company, el distingit poeta Mossén Antoni Viver (E. P. D.) germà del nostre amic i company de redacció Mossén Francisco Viver.

Religioses.—El dimars últim, dia de Sant Pere, se celebrà en nostra Iglesia Parroquial la conclusió del mes del Sagrat Cor de Jesús, celebrant-se a les set del matí Comunió general amb plàtica preparatoria per un Rvnt. P. Francesià de La Bisbal. A les quatre de la tarda la funció corresponent al Sagrat Cor amb besamans i sermó per el mateix predicador.

Dits actes foren força concorreguts.

Firmes.—S'están recullint firmes en aquesta població per a unir-les a les que de tot Espanya serán enviades a Roma en homenatge al Papa, per a mostrar-li la satisfacció en que's veuria si les circumstàncies ho exigissin, el trasllat de la residència papal a nostra nació.

El pá dels pobres.—Aquesta benéfica institució ha recullit i entregat en els últims mesos les quantitats que s'indiquen a continuació:

Janer	recaudat	39'60 ptes.	Gastat	39'60 ptes.
Febrer	»	35'00 »	»	35'00 »
Març	»	36'50 »	»	36'50 »
Abril	»	30'00 »	»	30'00 »
Maig	»	31'00 »	»	31'00 »

Donatiu.—Nostre amic en Ramón Séculi ha regalat al «Ateneu» una col·lecció de la «Revista de montes» que's publicava anys enrera al col·legi d'enginyers del Escorial, en extrem interessant, ja que en ella's troben molts articles de nostre malaguanyat Primitiu Artigas, referents a Torroella.

Moviment de població Mes de Juny

NAIXEMENT

Dia 6 Agna Soler Vicens.

DEFUNCIONS

Dia 2 Mercé Matarrodona Pi, de 72 anys.

5 Maria Prats Teixidor, de 16 »

» 9 Caterina Calabús Guro, de 1 mes.

» 18 Josefa Busquets Puig, de 5 mesos.

» 26 Maria Garriga García, de 8 »

DE VERGES

Missa nova.—En la parroquial iglesia de Sant Julià, de la nostra vila, s'hi celebrarà ben prompte, mitjantsant Deu, un acte solemníssim.

Al matí del dia 12 del corrent juliol, nostre amic caríssim Mossen Lluís Sagner i Vilà, germà del no menys benivolgut amic i col·laborador d'EMPORION Mossen Narcís, cantarà sa missa nova en dita iglesia.

Donades les simpaties amb que conta dintre i fora de la nostra vila, tant el futur celebrant com la seva distingida família, podem assegurar que l'hermós acte resultarà lluidíssim.

Joiós el cor, endrecem per endavant an el amic caríssim, entusiasta felicitació.

Cap a Vidreras.—Segons s'ens diu hi anirà ben prompte, (o pot-ser ja hi sigui quan se publiquin aquestes noves) per a exercir-hi la seva professió, el que durant molts anys ha sigut Professor Nacional de la nostra vila D. Pere Rius.

L'hi desitgem immillorable acert en el desempeny de sa delicadíssima missió.

A Barcelona.—Hi ha marxat per a fer-hi oposicions, després d'haver cursat brillantment l'últim any de la Carreça del Magisteri, a l'Escola Normal de Girona, nostre bon amic en Florenci Comas Ferrussola.

L'hi desitjem bona sort.

Nostres pagesos.—Se queixen sovint de tanta i tanta pluja, que no sols els impideix recullir amb tranquil·litat els sembrats que tants esforços els hi costen, sino que els va fent malbé poc a poc l'anyada d'istiu, que tant hermosa es desenrotllava per tot el nostre plà. Que Deu hi vulgui posar remei.

Els balls.—De dos que'n teníem no funciona ara més que el del Centre.

El pont sobre'l Ter.—S'espera amb veritable ansietat que comencin les obres, ja que el seu estat actual no pot ésser més deplorable i altament perillós pels carruatges que's veuen precisats a passar-hi.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 36